

296

sempre

~~desobediència~~

+

2-

contumax adj. Indòcil, rebel,
obstinat; esp. que no es pre-
senta en judici quan és cridat.

contumàcia f. Qualitat de
contumax; el fet de no presentar-
se ^{hom} en judici quan és cridat.
Ésser condemnat en contumàcia

contumacement adv. Obstina-
dament, amb contumàcia.

unió entre dues o més persones
(en sentit pejoratiu)

Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans